

sosialurin

telf. 14720 · 11820
box 76, 3800 Tórshavn
Útgevandi: Føroya Javnaðarflokkur
Fyritaksstjóri: Tórfinn Smith
Bláðstjóri: Vilhelm Johannesen (ábyrgd)
Bláðinnenn: Hogni Djurhuus
Jóhann Mortensen
Jan Müller
Lýsingar: Arne Thomsen
Uppseting: Sosialurin
Prent: Dimmalætting

Útlitið

Í SKRIVANDI løtu er ilt at siga, hvussu stóðan verður á arbeiðs-marknaðinum, tí enn eru ikki allar samráðingar um lønarsáttmálar lidnar. Í sama viðfangi verður dýgliga arbeiðt upp á komandi studnings- og trygdarskipanir fyrri okkara vinnulív, sum er sera nógv tengt at teimum veitingum, sum samfelagið gevur tí.

SAMANUMTIKID er stóðan tann, at búskapur samfelagsins er nær knýttur at teimum móguleikum, sum samfelagið hevur at veita studningshjálpa, har sum virkis-móguleikarnir eru versnaðir av teimum broyttu umstøðunum, sum koma á okkum útanífrá, eitt nú av teimum hækkandi rakstrarútreiðslunum, og her eru oljuútreiðslurnar týðandi partur eftirhondini.

ØLL VITA vit, at treytin fyrri lívi og trivnaði í samfelagnum er móguleikin fyrri arbeiði til allar hendur. Hetta er tann fyrirtreitin, sum vit megu rokna við at landsins kosnu menn fyrst av øllum royna at tryggja samfelagnum.

HARNÆST má tað vera rímuligt, at tær hendur, sum skapa skulu virðini í samfelagnum, fáa sín rímiliga part av úrsliti sínum.

TÍ ER at vóna, at allar samráðingar, sum standa fyrri saman við teimum, sum eru loknar, bæði tryggja løn-móttakaranum rímiliga úrtøku og kompensasjon fyrri øktar útreiðslur samstundis sum trygd er fyrri at arbeiði er til allar hendur.

Nógv verður gjørt fyrri at selja. Nú hevur sølu- og mentanarmiðstöð havnar-

tjak og meiningar

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytin fyrri at fáa lesarabrev upptikin undir hesum teiginum er, at blaðstjórnin veit, hvør hevur skrivað brevíni.

manna, SMS, sagt, at nú er »Føroysk vika«. Tvs. vit sleppa undan útlendskum gandakøllum og speedway-autografum at hjálpa okkum til tað fullkomna keypsmyndrið, sum sölupsykologar úr Danmark leggja lag á. Men er tað ikki eitt sindur komiskt at lýsa við »føroyskari viku« og so meta føroyska málið so litið, at tað ikki ber til at skriva »Hittið blaðmenn« men »Meet the press«. Enskt-snobbarið hevur

eftir øllum at døma onki mark í »Føroyskum« vikum hjá solumonnum. Selur SMS veruliga so mikið til útlendingar, at tað er neyðugt at skriva »føroyavikulyðsingar« á enskum máli? Og tann »serliga føroyski posin« — hvat er hann. Ein danskt framleiddur plastikkposi við enskum karamellum? Ella poppkorn ella bara luft, soleiðis at smábørnini kunnu bresta hann? »Føroyska vikan« endar

við »gallashow«. Jú, jú, framgongd er í standardinum í føroyskari mentan. Rithøvundafelagið og annað tvælt kann pakka saman. Donsku solumennirnir hava út-konkurrerað tykkara mentan.

Leingi lívi »the style« yvir nýggja føroyska designinum og føroysku vikunum. PS: hvør eigur hinar 51 vikurnar?

Dánial Hógv-Zimsen,
træmaður

LASSE II — ALMENT OG PRIVAT

Prátið um, hvørt »hitt privata« skal hava 50 prosent í nýggja »almenna« partafelagnum til røking av úttanlandssigling ella ikki, er gult prát, sum vísir, hvar Føroya løgting politiskt er stadd í dag. Hesin skilnaðurin millum »privat« og »alment« er ljótasta prát, sum ført

verður her á landi.

Tað eru sanniliga aðrir enn Oddur Niclasen og Rósing Rasmussen (»hitt privata«), sum røkja millumlanda farmasigling her á landi!

Hvat við manningunum umboð á farmaskipunum? Hvat við lossarunum, goymsluarbeiðaru-

num, bilferarunum, osfr.?

Eru tað ikki hesir, sum veruliga røkja millumlanda farmasiglingina her á landi? Og hvi berjist ongin fyrri, at hesir fáa síni prosentir í nýggja partafelagnum? Ella eru hesir kanska ikki limir í hesum samfelag, sum eftir øllum at døma er bygt upp av

privatum vinnulívsmönnum øðrumegin og politikarum og teknokratum hinumegin!

Eg má so siga: politiska medvitið á Føroya løgtingi er skammiliga lágt, kyniskt og asosialt, og tíverri ikki bert, tá talan er um hetta mál.

Berit

KEYPMAÐUR Í MIÐBÝNUM

Í Dagblaðnum nr. 32 stóð eitt litið mótmæli frá Johan Vang, býráðslimi.

Hann mótmælir m.a., at ein býráðsformaður verður misbrúktur sum til dømis at seta í gongd 2. byggistig av S.M.A., solumiðstöðini. Sjálvt um hesin sami Johan Vang bert hevur verið býráðs-

limur í ein krákmánað, fyrri Eliesar Arge, ið er burturstaddur, átti hann tó at vita, at ein býráðsformaður hevur margar »pliktir«, m.a. til slíkt og er tað ikki bara her hjá okkum, men alla staðir, har ein borgarstjóri er. Viðvíkjandi ferðslutrupulleikum á handilsøk-

inum á Trapputroðni, man tað úttan iva vera eitt tað besta í øllum býnum. Eg eri eisini dottin inn í handilin, sum hesin sami Johan Vang hevur her í miðbýnum, og er har mangan trongt frammanfyrri. Hesin sami handil hevur ikki eitt einasta parkeringspláss.

Í staðin fyrri at undirskriva seg býráðslim, hevði í samband við hansara mótmæli verið meira passandi at undirskriva seg, Johan Vang, keypmaður í miðbýnum.

K. H.

PULJAN HJÁ FISKASØLUNI

Ein óhugnalig tíð stendur fyrri durum. Allir landsins sáttmálar uppsagdir.

Kvinnur og menn á sjógv og landi mugu hava meira í løn.

Landsverkfrøðingur — S.E.V., telefonverkið og nógvir aðrir stovnar mugu fáa meira pening um hendur.

Inntøkukelda okkara, havið, trongist, gerst meira og meira avmarkað. Landsins kosnu menn reika úti at bjarga tí, sum bjargast kann, og ongin ivast í, at teir gera tað, teir kunnu.

Vit hava heimsins best útgjörda fiskiflota við heimsins best kvalifiseraðu monnum. Okkara aðallið, söluliðið, er eisini av teim bestu og fáa vit tí

fantastiskar prisir fyrri okkara framleiðslu.

Men tá vinningurin skal koma heim í bankar okkara er spurningurin:

Kemur alt heim ella í hvørjum líki kemur hann heim. Hvat veit tað fyrri vissu.

Tá býst skal út sýnist at vera so tepurt, at strið tekur seg upp um seinastu lutinar.

Ein hevur neming av, at Fiskasalan er sum ein jólakalendar, aftanfyrri hvørja hurð goymist eitt undur undir — teim ið loyvist at lata upp gerast bilsnir — viðhvørt illa við.

Miðdeplið smýrist. Ut-lutingarskráin hjá hesi miðstöð er duldarevni.

Fyrri 30 árum síðani, komnir úr Grønlandi, vóru

saltfiskaprisirnir komnir upp í 2 kr. pr. kg. gjøgnumskurðs og var vaksandi. Tí bleiv ikki uppskipað straks. Samstundis komu trolararnir eystaneftri við so at kalla bert smáum fiski. Tá funnu okkara útjavnaðarhetjur í Føroya Fiskasølu út av, at best var at gera eina pulju, har prisir fyrri stórt, miðal og smátt bleiv blandað saman. Úrslitið varð, at allir fingur 1,64 pr. kg.

Sama árið bleiv nakað avskipað til Spania, og sum reklama 52 kg. í pk. Tey 2 kg. ókeypis.

Á aðalfundi í Føroya Fiskasølu kom fram, at nakrir av reiðarunum høvdu fingið útgoldið fyrri 52 kg. (Teir søtu tá í

stjórn) og illur orðadráttur bleiv av hesum, tí ikki allir høvdu fingið fyrri eykakiloini, spaniolar heldur ikki høvdu gildið fyrri.

Fiskararnir fingur neyvann eitt oyra. Eg fekk so onki. Á hesum fundi sat løgtingsins umboð og lurtaði væl eftir, og hoyrði at »puljan« mátti gjalda.

Nógvur puljur eru nú, og hvat vera tær brúktar til? Tó hoyrist at Fiskasalan finansierar. Eitt veit eg tó, tær geva ov litið, tí mátti ein ráfiskagrunnur stovnst. Og hóast nógvur milliónir rakk hann ikki til. Nú sýnist neyðugt at fáa ein Løniskoytingargrunn, um alt skal mala.

